CULTURA și SPORT

JACK LONDON: AUTOBIOGRAFIE (II)

Socialiștii erau revoluționari în măsura în care luptau pentru răsturnarea societății actuale și construirea societății viitorului din materialele acestuia. Eram și eu socialist și încă revoluționar. Am aderat la grupurile de muncitori revoluționari, de intelectuali progresiști și pentru prima dată am cunoscut adevărata viață a spiritului. Aflam aici inteligențe limpezi și spirite ascuțite, căci întâlneam oameni veniți din rândurile celor ce muncesc, oameni voinici cu mâini aspre, dar cu minți pătrunzătoare; întâlneam predicatori al căror creștinism era prea vast pentru ori ce biserică în care se adunau adoratorii viteilului de aur; profesori care-și purtaseră chinul supunerilor universitare în fața clasei dominante și care fuseseră isgoniți fiindcă încercaseră să aplice știința lor treburilor omenești.

Ceea ce am aflat aci, era credința arzătoare în om, idealismul radios, înălțările abnegației, ale uitării de sine, ale materialului, tot ceea ce exalta și bicuia spiritul. Acolo viața era pură, nobilă, vie. Viața se reabilita, devenea admirabilă și glorioasă și mă simteam fericit că sunt viu. Comunicam cu sufletele frumoase pentru care corpul și spiritul erau înaintea dolarului, pentru care copilul plângând de foame într'un bordei, avea mai multă importanță decât toate țelurile expansiunii comerciale, decât dominația mondială. Constatam în jurul meu noblețea intențiilor, vedeam acțiunea eroică.

Sărman nebun, visam, căci aceasta nu era decât gustul premergător al bucuriilor pe care mi le rezerva încă ascensiunea mea. Din vremea când citeam romanele Bibliotecii Populare dintr'o fermă din California pierdusem multe ilu zii, aveam să pierd încă multe altele.

Avusesem succes ca vânzător de ziare. Societatea îmi deschisese ușile. Pătrunsesem în cele mai frumoase apartamente, dar mare mi-a fost desamăgirea! Stam la masă cu stăpânii ordinei stabilite cu soțiile și cu fiicele lor. I-adevărat aveau rochii frumoase; dar spre copilăreasca mea surpriză am descoperit că aceste ființe erau plămădite din aceias argilă ca și a acelor ființe pe care le cunoscusem în subteranele societății.

Totuși nu aceasta m'a isbit atât, cât materialismul lor. În flecăreala lor aflai numai amabile și elevate idei, frumoase noțiuni morale, în viața pe care o duceau însă nota dominantă era cea materialistă. Chiar în egoism erau atât de sentimentale! Binevoiau să contribue la tot felul de suave opere de caritate dar nu uitau să informeze despre aceasta pe vecini, în vreme ce hrana cu care se nutreau ca și frumoasele toalete cu care se îmbodobeau erau dobândite numai datorită dividendelor ce însângerau munca copiilor prin orele suplimentare, prin prostituție. Când aminteam de acestea așteptând în naivitatea mea să le văd despuindu-se pe loc de bijuteriile lor, de blestematele lor mătăsuri, — se enervau se supărau și îmi țineau discursuri despre beție, despre economie, despre perseveritatea înnăscută, cauzele cărei mizerii care domnește în lumea de jos. Să fi fost oare adevărat că disprețul față de economie și necumpătarea și perversitatea erau acelea care constrângeau un copil de șase ani să lucreze douăsprezece ore pe noapte într'o filatură din statele noastre din Sud pentru a nu muri de foame? Când le puneam această întrebare, se legau de viața mea particulară și mă tratau de agitator, argument fără replică ce punea capăt discuției.

Dar soții lor! M'așteptam să găsesc ființe curate, nobile, vii al căror ideal să fie deopotrivă de curat, nobil și viu. Avem legături cu oameni care ocupau situațiuni înalte; fețe bisericești, politicieni, oameni de afaceri, directori de ziare. Mâncam la masa lor, mă plimbam în mașină cu ei și îi studiam. Fără îndoială mulți erau curați și nobili, dar cu câteva rare excepții nu erau vii. Cred în adevăr că aș putea număra aceste excepții pe degetele mâinilor mele. În afară de putreziciunea vie a unei vieți furnicând de murdărie desgustătoare, nu găseam — curate și nobile — decât cadavrele, fără mormânt, mumiile bine conservate, cărora nu le lipsea decât viața. Din acest punct de vedere aș vrea să menționez în mod deosebit, profesorii pe care i-am cunoscut și care încarnează un ideal universitar decadent, sortit „nepăsătoarei căutări a unei inteligențe fără pasiune".

Am văzut oameni care invocau în criticile lor amare și violente împotriva războiului pe Domnul Păcii, dar care înarmau brațele polițiștilor însărcinați să asasineze greviștii în proprille lor uzine.

Am văzut oameni a căror indignare se înăbușea la spectacolul unui match de box, dar care se făceau complicii fabricării de alimente falsificate, care ucideau în fiecare an mai mulți copii decât masacrase crudul Irod.

Am stat de vorbă în hoteluri și cluburi, în case particulare și în trenuri și în saloanele vapoarelor, cu conducători de industrie și am fost surprins să constat cât de puțin au călătorit prin regatul spiritului. Dacă intelectul lor era în mod enorm de desvoltat în sensul afacerilor, moralitatea lor însă pe acelaș tărâm, era nulă.

Cutare gentleman de rasă era omul de pale și instrumentul trusturilor cari, pe sub mână, jefuiau văduva și orfanul. Cutare altul, bibliofil și mecenă, susținea cu fonduri un politician corupt, care trăgea sforile comitetelor municipale. Cutare director de ziar, care înșira reclame de droguri, dar nu îndrăsnea să publice adevărul asupra lor de teamă să nu piardă publicitatea. Când i-am spus că economia sa polit'că e putredă și că biologia sa e de pe vremea lui Pliniu, m'a taxat canalie și demagog.

Cutare senator era jucăria, sclavul, păpușa unui șef de bandă politică, vulgar și ignorant, tot astfel cutare guvernator sau cutare judecător dela Curtea Supremă, toți trei călătoreau gratuit pe calea ferată. Unul pe care i-am auzit disertând cu seriozitate și convingere, despre frumusețile idealismului își înșelase prietenii într'o afacere bănească. Altul, susținător al bisericii, generos subscriitor al operelor misiunilor, obliga fetele din uzinele sale să lucreze câte zece ore pe zi pentru un salariu de foamete, împingându-le astfel la prostituție. Iar altul care funda catedre universitare, era amestecat într'o afacere de sperjur pentru dolari.

Pretutindeni la fel: crimă și trădare, trădare și crimă; oameni vii fără puritate, nici noblețe, sau oameni puri și nobili, dară fără viață. În urma lor, venea marea massă care nu păcătuia de voie, ci din pasivitate și neștiință, căci se acomoda cu imoralitatea atot stăpânitoare și căuta să tragă foloase.

Am simțit că n'aș fi putut trăi în frumoasele apartamente ale societății. Mă plictiseam și eram desgustat. Mi-am amintit atunci de intelectualii mei îndrăgostiți de ideal, de muncitorii mei pătrunși de conștiința de clasă. Mi-am reamintit zilele radioase și nopțile iluminate când viața era un extas sau o îmbătătoare luptă pentru fericirea omenirii. M'am înapoiat deci la clasa muncitoare în sânul căreia m'am născut și căreia aparțin. Nu mai caut să mă calăr. Nu mă mai ispitește impozantul edificiu al societății de deasupra capului meu. Numai temeliile edificiului mă interesează. Sunt fericit să lucrez acolo cu pârghia de fier în mână, cot la cot cu intelectualii idealiști și cu lucrătorii conștienți de clasa lor. Din când în când dăm câte-o lovitură care sdruncină tot edificiul. Într'o zi când vom aduna mai multe brațe și mai multe pârghii pentru această sarcină, îl vom răsturna dimpreună cu viața sa putredă, cu morții săi fără mormânt, cu monstruosul său egoism și murdarul său materialism. Atunci vom curăța subteranele și vom dura o locuință nouă pentru umanitate în care nu vor mai exista apartamente de lux, dar în care toate camerele vor fi luminoase, sănătoase, în care aerul va fi peste tot curat, nobil, viu.

Acestea sunt convingerile mele. Salut apropierea timpului când omul va fi copt pentru ceva mai valabil și mai ridicat decât pântecul său; când pentru a împinge la acțiune se vor ivi mobiluri mai frumoase decât cele de azi, decât cel al pântecului. Păstrez credința mea în noblețea și demnitatea omului. Cred că bunătatea și devotamentul vor învinge grosolana lăcomie de azi.

Deasupra tuturor, credința mea stă în clasa muncitoare. Așa cum a spus un francez „Scara timpului răsună necontenit, de șgomotele bocancilor ce urcă și al ghețelor de lac care coboară".

VARIANTĂ LA O PARTIDĂ

(Urmare din pag. 1-a)

a găsi în paginile cărților soluția progresului acțiunilor lor fizice sau ameliorarea defectelor?

Răspunsul, la întrebarea aceasta pusă și cu ani în urmă, dat astăzi, ne poate aduce satisfacția unei categorice schimbări în această direcție, chiar dacă încă nu generală și incompletă. Dar, e clar că sportivii noștri de azi, proveniți din rândurile tineretului muncitor și studios, se deosebesc cu mult de cei dinainte vreme, pe când talentul și pricepera sportivă aveau un preț, variabil, așa cum variabil era și prețul brânzii, al ouălelor sau ridicolor. Și se cumpărau, deci.

Astăzi, sportivii nu mai trândăvesc, — majoritatea, — nici nu trăiesc de pe urma primelor sportive, ci, — muncitori fiind, — fac sport spre a-și întări forța fizică, pe care apoi și-o pun în slujba împlinirii unui plan măreț: construirea socialismului.

Sportivii frunțași de astăzi au învățat ori învață a fi frunțași și'n muncă.

Sportivii de azi sparg normele producției, provin din massele populare și — unii — sunt distinși de guvern cu ordine de onoare.

Mulți din ei găsesc, — după matchuri, — în cluburile de grupări (și nu în cârciumi ori cafenele ca'n trecut), în camere amenajate pentru lectură, cu pereții înțesați de cărți, la mesele de șah, — stimulent pentru activarea efortului cerebral și punerea sa la contribuția aflării îmbunătățirilor cu diffiunilor de muncă.

Cartea luminează și înfrățește tot așa cum se poate bine spune că șahul constitue o convingătoare invitație la studiu.

Sunt, toate acestea, motive serioase ca întrecerea ce'ncepe azi, — campionatul popular de șah, — să fie salutată cu entuziasm de toți sportivii, cari să răspundă corespunzător invitației ce li se face.

Nu numai șahiștii.

C. Naghi

PRIMUL CONCURS AL ANULUI PENTRU SKIORII LEGITIMAȚI

ASTĂZI PE CLĂBUCEȚUL TAURULUI-PREDEAL, CONCURSUL DE SLALOM URIAȘ DOTAT CU TROFEUL UZINELOR «23 AUGUST»

Astăzi de dimineață pe pârtia de la Clăbucetul Taurului-Predeal, se desfășoară concursul de slalom uriaș organizat de Uzinele „23 August", dotat cu trofeu, cu același nume.

Disputa este rezervată numai grupărilor sindicaliste bucureștene și ea constitue primul concurs oficial al anului pentru skiorii legitimați. Prilej pentru aceștia ca să participe în număr cât mai mare.

Pregătiri intense pentru o cât mai bună organizare

Resortul sportiv al uzinelor 23 August a început cu săptămâni în urmă pregătirile, astfel, ca desfășurarea disputelor să aibă loc în condițiuni cât mai bune.

Programe, cuprinzând toate amănunțele de organizare, regulament, înscrieri, cazare, transport etc. au fost tipărite și difuzate tuturor grupărilor sindicaliste din Capitală.

Spicuiri din regulament

Trofeul «23 August» este chalange și rămâne în păstrarea grupării câștigătoare până la concursul următor. Pentru deținerea definitivă, trofeul trebue să revină aceleași grupări doi ani consecutiv sau trei ani alternativ. Proba constă dintr'o cursă de slalom uriaș conform noului regulament de ski.

Fiecare grupare poate participa cu câte o echipă primă, două echipe de începători și 3-4 fete individual.

Clasificarea se face prin adunarea timpilor celor mai bine trei clasați.

Tragerea la sorți se face individual, concurenții plecând la interval de un minut, în ordinea indicată de sorți.

Numeroase premii

Pentru răsplătirea celor mai buni clasați, uzinele „23 August" au înțeles să distribue numeroase și valoroase premii.

— Trofeul „23 August" și trei plachete pentru echipa învingătoare.

— Trei plachete argint pentru echipa clasată a doua.

— Trei plachete bronz pentru echipa clasată a treia.

— Trei plachete (aur, agrint, bronz) primilor clasați individual.

Că stimulent pentru începători și fete în vederea încurajării și desvoltării skiului sindical, se mai acordă:

— Trei plachete (aur, argint, bronz) primilor trei începători.

— Trei plachete (aur, argint, bronz) primilor trei fete.

Șansele concurenților

Lipsa zăpezii a influențat, cum era și normal, buna pregătire a participanților.

Izolatele și scurtele eșiri făcute de unii skiori sindicaliști bucureșteni n'au fost îndeajuns spre a-i situa astăzi în plenitudinea mijloacelor lor. Cu toate acestea, se pot considera avantajați față de ceilalți concurenți, majoritatea luând contact cu pârtia pentru întâia oară în anul acesta.

Oficialii concursului

Andrei Pereaicu, Octav Popescu, Dumitru Bacaloianu, Hapciuc, Manole Manolescu și Alex. Popescu.

Delegații federali: Ing. Patrauleu și Paul Geangale.

Intoarcerea participanților în Capitală are loc astăseară.

Paul Geangale

Localele D.S.P. Tg.-Ocna, Comănești și Moinești din jud. Bacău au pornit la o întrecere sportivă

După ce a fost trasat planul de muncă al localelor OSP Tg. Ocna, Comănești și Moinești din județul Bacău, acestea și-au luat angajamentul de a îndeplini acest plan de muncă și după exemplul județenei OSB-Bacău, au inițiat o întrecere la care participă toate cele trei locale.

Iată punctele principale ale întrecerii:

1. — Legitimarea unui număr cât mai mare de sportivi.

2. — Introducerea de noui sporturi ca: hand-ball, volley-ball, atletism, tennis de masă, tir, etc.

3. — Înființarea de noui cluburi atât în orașele de reședință ale localelor, cât și în satele învecinate.

4. — Mobilizarea masivă a tineretului la competițiile populare.

5 — Ziare de stradă și de perete.

6. — Ședințe educative cu sportivii.

Având în vedere că toate cele trei locale se află în tot atâtea centre muncitorești importante, întrecerea socialistă a localelor OSP, a stârnit un mare interes printre sportivi, care urmăresc atent desfășurarea întrecerii sportive.

Cupa handicap SFIPIA la tennis de masă continuă azi

Inceput ieri concursul de tennis de masă rezervat tuturor salariaților aparținând acestui sindicat a programat matchuri echilibrate, ca o consecință a justelor handicapuri acordate participanților.

Printre concurenți se găsesc nume cunoscute publicului, ca Vladone, Garabedian, Angelica Rozeanu, Gabi Pop, etc. Până aseară se găsea printre ei și Negreanu, dar în matchul său cu Angelica Rozeanu a fost eliminat de campioana noastră națională, care este în mare formă.

Matchurile continuă azi dimineață începând dela orele 8.30, în sala SFIPIA (fostă Sanitas — —Bd. N. Bălcescu).

MINIERII DIN CAVNIC (SATU MARE) ȘI-AU DISPUTAT PRIMUL CONCURS DE BOB AL ANULUI

In comuna Cavnic din județul Satu Mare, centru minier important, sporturile de iarnă deși erau cunoscute de tinerii sătenii nu se practicau decât ca simple mijloace de transport. Așa a fost cazul cu skiurile, dar în special cu boburile. Căci la Cavnic, boburi se găsesc destule, și totuș nu fusese organizat niciun concurs.

Comuna, este situată între crestele munților Guținul, la o altitudine de 8—900 m., și în iernile grele, când troenele de nămeți se ridică până hăt departe, circulația este aproape paralizată. Locuitorii, în mare parte minieri, parcurg drumul până la locul de muncă, cu boburile, printre munții de zăpadă.

Lipsa concursurilor

In drum spre mină, au de parcurs o distanță de câțiva Kilometri și boburile muncitorilor trec vertiginos. Pentru a fi evitate accidentele, semnalele se fac cu fluierele. Dar cursa aceasta a boburilor, este interesantă de văzut noaptea. Pe pantele înzăpezite ale munților se văd licărind luminițe. Sunt lămpile cu carbid ale minierilor, folosite drept faruri.

Prima întrecere

Cu ocazia crossului popular de ski, a fost programat și primul concurs de boburi. In urma înscrierilor date de activiștii OSP-ului, sătenii s'au înscris și în momentul când s'a dat startul, 22 concurenți au pornit în cursă. Pe distanța de 2500 m., boburile de 2 persoane s'au întrecut, lupta dând un câștigător abia pe ultima sută de metri. Iată rezultatele concursului: 1. Lesliu Mihai; 2. Treilli V.; 3. Molnar Jean; 4. Cristea Ștefan; 5. Slesinger Laurențiiu.

Astaloș Tiberiu
corespondent

AU APĂRUT ÎN EDITURA TINERETULUI
următoarele cărți

N. C. CRUPSCAIA: Copilăria și adolescența lui Lenin	lei	12.
GH. VASILICHI: Reforma învățământului	„	14.
JACK LONDON: Chinezul	„	15.
„Imagini din munca și lupta tineretului din R.P.R." Nr. 2	„	100.

„MICA BIBLIOTECĂ LITERARĂ" Nr. 1

ARCADIE GAIDAR: Mesajul (povestiri)	lei	35.

IN LIMBA MAGHIARĂ

M. I. KALININ: Drumul glorios al Comsomolului	lei	50.
E. GRIGORIEV: Partidul și Comsomolul	„	15.
Cântece populare Nr. 3	„	25.

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCKEI PE GHIAȚĂ. Față din matchul IPEIL-Dermata

Sportivi, știați că...

... „Palatul Sovietelor" va fi cea mai impunătoare clădire din lume?

La Moscova a început construirea „Palatului Sovietelor", care va avea 417 metri înălțime, deci cu 117 metri mai înalt decât turnul Eiffel din Paris care are 300 m., și cu 10 m. peste cei 407 m. cât măsoară cel mai mare sgârie nor american.

Construcția acestui gigantic palat va ocupa o suprafață de 500 m. lungime și 250 m. lățime, adică 120.000 metri pătrați. Volumul interiorului „Palatului Sovietelor" va fi de 7 milioane metri cubi, iar greutatea sa totală va fi de 1.500.000 tone.

„Palatul Sovietelor" va fi orientat cu fața către Kremlin și va fi înconjurat de parcuri și piețe grandioase, pavate cu marmură și asfalt de diferite culori și decorate cu fântâni și statui.

Intrarea în palat se va face pe o scară monumentală având deoparte și de alta statuile lui Marx și Engels. Această scară va avea 115 m. înălțime. In interior „Palatul Sovietelor" va cuprinde o mare sală circulară pentru 21.000 spectatori și o sală semi-circulară pentru 6000 de spectatori.

In vârful palatului se va ridica o statuie lui Lenin de 100 m. înălțime, în greutate de 6.000 tone.

Pentru realizarea acestei construcții fără precedent se vor utiliza materiale speciale: oțele de mare rezistență și ceramică specială.

TÂNĂRA GARDĂ

(Urmare din pag. 1-a)

gisorul, când a dat formă definitivă scenariului său.

Iulie 1942

Deasupra orașului Krasnodon plutesc norii amenințători ai războiului. Nemții sunt aproape de oraș. Populația se evacuează în grabă.

Primele trupe nemțești pătrund în oraș. Locuitorii Krasnodonului care nu au avut timp să treacă Donețul revin acasă. Printre aceștia se află și comsomoliștii: Oleg Koșevoi, Uliana Gromova, Vania Zemnuhov, Joro Arutiuniant. Aceștia, împreună cu alți tovarăși, sunt decișî să lupte împotriva ocupanților. Serioja Tulenin dă foc clădirii unde se instalase Statul Major german. Pentruca lupta lor să aibe roade pozitive, se ia legătura cu organizația de partid clandestină, lăsată în spatele frontului de comitetul regional.

Comunistul Valco ia legătura cu Liuba Șevțova și îi dă sarcina că împreună cu Oleg Koșevoi să organizeze tineretul comsomolist din Krasnodon. Teroarea nemților crește din zi în zi. Oameni nevinovați sunt întemnițați, chinuiți, ingropați de vii. Tineretul organizat în „Tânăra Gardă" își ia angajamentul să lupte fără milă împotriva dușmanului, să răzbune orașele și satele incendiate, sângele oamenilor sovietici, moartea de martiri a eroilor minieri. „Tânăra Gardă" îmbărbătează populația prin proclamații, arată situația adevărată a frontului.

In ajunul aniversării Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, toți părăsească imediat orașul. Tinerii se despart cu sentimentul datoriei împlinite față de patrie.

Stahovici, fire slabă, nu rezistă torturilor și divulgă numele tovarășilor săi. Nemții reușesc să aresteze aproape pe toți membrii statului major al „Tinerei Gărzi".

Nici interogatoriile nesfârșite, nici chinurile, nici torturile nu reușesc să frângă tăria, demnitatea, mândria tinerilor comsomoliști.

Sentința e aspră!... Toți vor fi executați.

In noaptea întunecoasă a execuției răsună „Internaționala" cântată de tinerii eroi, în ultimele clipe ale vieții lor eroice.

Sunetele imnului se pierd în urletul avioanelor sovietice. Asupra călăilor se revarsă ploaia de bombe și obuze ale aviației și artileriei sovietice. Infanteria și tancurile se apropie.

Krasnodonul e eliberat! In cadrul unui meeting Protenco vorbește despre nemuritoarele fapte pline de curaj ale neînfricaților eroi ai „Tinerei Gărzi", căzuți în lupta pentru onoarea și libertatea Patriei Sovietice, pentru fericirea poporului.

Pe cerul azuriu fâlfâie steagul roșu, victorios!

*

Aceasta ar fi pe scurt povestea eroicei „Tânăra Gardă".

Realizatorul filmului, Gherosimov — a reușit să-l descifreze tericit pe Fadeev, aducând interpreții aleși foarte aproape de sufletele personagiilor romanului, de sufletele tinerilor eroi.

Ce ne spune regisorul Serghei Gherasimov

In privința felului în care a fost realizat filmul „Tânăra Gardă", scenaristul și regisorul Serghei Gherasimov a făcut cronicarilor cinematografici bucureșteni, care au vizionat filmul, următoarele mărturisiri asupra felului în care a lucrat:

„Pentru turnarea acestui film, Institutul Cinematografic de Stat, dispunea de un număr destul de mare de tineri actori capabili să reînvie pe ecran figurile luptătorilor „Tinerei Gărzi".

Toți actorii pe care i-am ales pentru a interpreta rolurile principale au luat parte într'un fel sau altul, la acest război. Unii au luptat în rândurile Armatei Roșii, alții au făcut parte din detașamentele de partizani, inșiși alții au lucrat în brigăzile de tineret din fabrici și uzine.

Tânărul actor Vladimir Ivanov, căruia i-am încredințat rolul lui Oleg Koșevoi, a intrat în armată la 16 ani și a luptat 3 ani în primele linii. El a fost organizatorul Comsomolului din batalionul său. Serghei Gurza, care interpretează pe Serghei Tulenin, a fost și el pe front în rândurile unui detașament de partizani din Kuban, apoi a mers până la Budapesta. Acest fapt i-a fost de mare ajutor, când a transpus pe ecran figura eroică și măreață a lui Tulenin.

Luarea exterioarelor a durat un an și jumătate, din care șase luni am stat la Krosnodon, unde s'au desfășurat aceste evenimente istorice.

Familiile eroilor din „Tânăra Gardă" ne-au primit cu dragoste și căldură, actorii care interpretau rolurile principale, locuind în acest timp la părinții tinerilor eroi. Ei și-au asimilat într'o măsură atât de mare atmosfera vieții de familie a acestor tineri, încât văzându-i la lucru, aveam impresia că trăiesc viața lor. Ei nu jucau ci trăiau viața personagiului interpretat.

Ultima scenă, aceea a execuției, a fost luată noaptea. Până atunci actorii nu cunoscuseră acest loc. Turnarea scenei execuției mi-a lăsat o impresie de neuitat. Acțiunea s'a desfășurat în fața minei în care nemții au aruncat corpurile celor din „Tânăra Gardă".

De cu seară, locuitorii Krosnodonului s'au adunat cu sutele în jurul minelor. Stăteau tăcuți, cu capetele descoperite. Dealtfel cei din Krosnodon, care au trăit evenimentele din 1942—1943, au făcut figurație pentru film.

Actorii impresionați până la lacrimi au trăit, sunt sigur, cele mai mișcătoare clipe din viața lor. Acesta este motivul datorită căruia au reușit să evoce atât de măreț, ultimele clipe ale eroilor pe care îi întruchipau".

Impresii despre film

Filmul realizat de Gherasimov, este o operă extraordinară. Spectatorul este emoționat nu numai de soarta personagiilor, dar simte un interes personal pentru succesul fiecăruia din băeții și fetele din film.

Vladimir Ivanov, Irina Macarova, Serghei Gurza, B. Bitiucov, G. Romanov, Liuba Șogolova, V. Tihonov, S. Bondarciuc, G. Ugheladze și N. Mordin care și-au realizat, cu toată tinerețea entuziasmul și talentul lor, rolurile atât de perfect încât s'au afirmat puternic lăsând să se vadă pentru viitor serioasele lor posibilități.

Muzica compozitorului D. Sostacovici, adecuată, colorează minunat acțiunea.

Intr'un cuvânt „Tânăra Gardă" este un film care reprezintă o nouă și mare biruință a cinematografiei sovietice.

In Uniunea Sovietică au asistat la acest film milioane de spectatori

Vizionarea primei serii a filmului, a avut un succes colosal. Astfel la Moscova au fost 1.710.000 spectatori, la Leningrad peste un milion. Deasemenea în Ucraina, Armenia, Tătaria și Boskiria peste patru milioane de spectatori au văzut acest film.

Reprezentarea filmului la Krasnodon, a prilejuit o adevărată comemorare a tinerilor eroi. Au asistat 72 de familii ale tinerilor luptători, precum și membrii supraviețuitori ai „Tinerei Gărzi".

Premiera filmului în Uniunea Sovietică s'a făcut concomitent în 1500 cinematografe.

Membrii „Tinerii Gărzi" care nu au căzut în mâinile fasciștilor, sunt cetățeni de frunte ai orașului Krasnodon

Au căzut: Oleg Koșevoi, comisa-

rul „Tinerei Gărzi", Liuba Șevțova, Serghei Tulenin, Uliana Gromova, membri ai statului major și mulți alții. O parte însă au reușit să se salveze.

După ce nemții au asasinat pe tinerii luptători, Ivan Turkenici a reușit să se salveze și a intrat din nou în rândurile Armatei, ca luptător. A fost decorat cu Ordinul Steagul Roșu și Medalia de Partizan. A fost președintele Comsomolului din regimentul său. Mereu în prima linie a ajuns în Polonia și a căzut eroic pentru Patrie în apropierea orașului Dembit fiind înmormântat cu onoruri în satul Glogup. Astfel a murit fostul comandant al „Tinerei Gărzi" al cărui nume este păstrat în sufletele și memoria tuturor oamenilor sovietici.

Adolescentul Rodic Iurkin, admis în Comsomol în timpul activității clandestine, a devenit ofițer aviator, și în prezent se perfecționează în sboruri.

Jora Arutiuniant și Tolia Gropuhov s'au făcut și ei ofițeri.

Valia Borț urmează o școală superioară, alegându-și o specialitate apropie de militărie. Nina Ivantova a activat în rândurile artileriei. Ea a fost, ca și Ivan Turkenici, organizatoarea Comsomolului în regiment.

Olia s'a înapoiat în Patrie, în glorioasul oraș Krasnodon. Este profesoară la școala învățământului din fabrici și uzine. Locuitorii au ales-o fabrici și uzine. Locuitorii din Krasnodon și din orașele de mineri din împrejurimi au ales-o deputată în Sovietul Suprem URSS.

Aceasta a fost soarta celor din „Tânăra Gardă", care nu au căzut în mâinile fasciștilor.

George Alanei